

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/345/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413212415
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4413212415.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1. X. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., G. XX, zast. Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou, so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 7, 2. E. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. 8, o zaplatenie 397,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. mája 2017 č. k. 9C/455/2015-145 vo výroku I. takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í vo výroku I. takto:

Súd priznáva žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v rozsahu 13,98%.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a výrokom II. nepriznal žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 2 CSP a uviedol, že v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd rozhodoval o nároku žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade na náhradu trov konania v predmetom konaní a rozhodol tak v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný v 1. rade v danom prípade mal úspech v tomto konaní 100%, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a žalovaný v 2. rade, aj keď bol v konaní úspešný, si neuplatnil žiadnu náhradu trov konania, preto mu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Týmto rozhodnutím rozhodoval len o nároku v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/394/2016-130 zo dňa 16. 03. 2017 s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Tam bude konkrétne rozhodnuté, v akej výške súd priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý svoje odvolanie podal do výroku I., ktorým súd priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania. Dôvodil tým, že v danom prípade došlo k zastaveniu konania v časti o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom na základe úhrady zo strany žalovaného dňa 21. 10. 2013. Nakoľko žalovaný uhradil sumu 300 eur v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP, zaviniel zastavenie konania v danej časti, preto mal súd prvej inštancie rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania podľa pomeru úspešnosti. Je toho názoru, že správny by bol taký postup súdu, v zmysle ktorého úspech strany konania, ktorej vznikla povinnosť na náhradu trov sa odpočíta od úspechu strany, ktorej vzniká právo na náhradu trov a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Keďže žalovaný uhradil 300 eur, pričom celková žalovaná suma bola vo výške 697,50 euro, došlo k zastaveniu konania k sume 300 eur, čo

predstavuje v danej časti neúspech žalovaného a úspech žalobcu a k zamietnutiu žaloby v sume 397,50 eura, t. j. v danej časti ide o neúspech žalobcu a úspech žalovaného. Žalovaný mal v tomto konaní úspech v rozsahu 56,99% a žalobca v rozsahu 41,01%. Čistý úspech žalovaného v konaní bol teda 13,98% a v tomto rozsahu mal byť aj priznaný nárok na náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu sa domáhal zmeny napadnutého uznesenia tak, že žalovanému v 1. rade súd prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,98%, resp. v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP ho zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 5 eur a z trov právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 27,54 eura s DPH.

3. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý navrhol uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdiť. Dôvodil tým, že žalobca neuvádza, ktorý zo žalovaných uhradil sumu 300 eur. Má za to, že túto sumu nezaplatil on, a preto nezavinil ani podanie návrhu, ani zastavenie konania v tejto časti. Pri viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi vymedzenými v písomnom vyjadrení odvolania tak nie je daný dôvod na zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, pričom zákon nezakazuje žalovať aj premlčanú pohľadávku, avšak s jej (neúspešným) uplatňovaním spája procesné následky, okrem iného aj zodpovednosť za náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd v zmysle ust. § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

5. V prejednávanej veci sa žalobca žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 25. 05. 2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť sumu 697,50 eura s úrokom z omeškania 270,16 eura a zároveň žiadal nahraďiť trovy konania. Dôvodil tým, že pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 24. 03. 2011 s postupcom Slovenská sporiteľňa a. s., Bratislava. Postupca a žalovaní uzatvorili dňa 11. 04. 2005 zmluvu č. 241971828, súčasťou ktorej sú aj všeobecné obchodné podmienky. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným v 1. rade zmluvu o splátkovom úvere, v zmysle ktorej bol poskytnutý žalovanému v 1. rade úver vo výške 100.000 Sk. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 23. 11. 2015 žalobca zobral v zmysle vtedy platného ust. § 96 ods. 1 OSP žalobu na začatie konania čiastočne späť v časti zaplata sumy 300 eur a zároveň navrhol, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade mu zaplatiť sumu vo výške 397,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 270,16 eura, ako aj trovami konania. Žalovaný v 1. rade, ako aj žalovaný v 2. rade v priebehu konania vzniesli námietku premlčania. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 7. marca 2016 č. k. 9C/455/2015-94 konanie v časti o zaplata istiny 300 eur zastavil, zároveň pripustil zmenu petitu žaloby, podľa ktorej žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 397,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 270,16 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť titulom náhrady trov konania sumu, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 05. 2016. Následne súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 7. marca 2016 č. k. 9C/455/2015-97 žalobu vo zvyšku zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalovaného v 1. rade titulom náhrady trov konania sumu 179,71 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V dôsledku podaného odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 16. marca 2017 č. k. 9Co/394/2016-130, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výroku, ktorý odvolací súd zrušil vo svojom rozhodnutí, odvolací súd uviedol, že žalobca v priebehu konania zobral žalobu o zaplata 300 eur späť, pričom súd prvej inštancie uznesením zo dňa 07. 03. 2016 č. k. 9C/455/2015-94 konanie v tejto časti zastavil a zároveň rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť titulom náhrady trov konania žalobcovi sumu, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V pôvodnom rozsudku súd prvej inštancie rozhodol potom o trovách konania podľa § 142 ods. 1 OSP a žalovanému v 1. rade priznal vo veci plný úspech a zároveň mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 179,71 eura, pričom vychádzal z hodnoty sporu 697,50 eura. Napriek tomu, že v napadnutom uznesení, ktorým došlo k zastaveniu konania a zaviazania žalovaných v 1. a 2. rade k náhrade trov konania, ku ktorému vyčísleniu malo dôjsť v písomnom vyhotovení rozsudku, sa táto

náhrada vo vzťahu k žalobcovi vôbec nepremietla. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením potom rozhodol v zmysle zrušujúceho výroku odvolacieho súdu o trovách konania tak, že žalovanému v 1. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a druhým výrokom nepriznal žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania. Uvedené uznesenie vo výroku I., ktorým súd priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ods. 2 cit. §-u).

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Nová právna úprava druhy trov konania nevy vymedzuje ani príkladným výpočtom, ako to bolo v ustanovení § 137 OSP. Trovami konania spravidla sú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP. Zjednodušene povedané, ak má strana záujem, aby sa napríklad jej náklady na cestovné považovali za trovy tohto konania, musí výšku cestovného zdokladovať a zároveň zdôvodniť, kedy a z akého dôvodu tieto výdavky vynaložila. Požiadavka účelnosti vynaložených výdavkov ostáva aj v novej právnej úprave zakotvená. Podľa doterajšej právnej úpravy v § 142 OSP súd prisudzoval v rámci náhrady trov konania len trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, v novej právnej úprave je požiadavka účelnosti jedným zo základných predpokladov toho, aby sa vynaložené výdavky mohli považovať za trovy konania. Aby mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo procesná obrana proti takémuto nároku (nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008 sp. zn. IV. ÚS 147/08). Každú jednu zložku výdavkov, teda aj každý úkon právnej služby, ak je strana (či iný subjekt) zastúpená advokátom, musí súd posudzovať samostatne. Dôležitou je tiež požiadavka, aby výdavky, ktoré majú byť považované za trovy konania, boli aj skutočne vynaložené v konaní, teda nemôže ísť napríklad len o pohľadávku štátu na zaplatenie súdneho poplatku; vyrubený súdny poplatok na to, aby mohol byť považovaný za trovy konania, musí byť aj zaplatený. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia predpokladov pre posudzovanie výdavkov ako trov konania leží na strane sporu.

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj z obsahu spisu je nesporné, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal zaplatenia sumy 697,50 eura s

príslušenstvom. Je nesporné, že uznesením zo dňa 07. 03. 2016 č. k. 9C/455/2015-94 došlo k zastaveniu konania v časti o zaplatenie 300 eur s tým, že o trovách konania (vo vzťahu k zastavujúcej časti) súd rozhodol tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi titulom náhrady trov konania sumu, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom vo veci samej súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalovaného v 1. rade titulom náhrady trov konania sumu 179,71 eura (pričom pri rozhodovaní súd prvej inštancie nezohľadnil predchádzajúci výrok o náhrade trov konania vo vzťahu k zastavujúcej časti a rozhodol týmto výrokom tak, ako keby žalobca bol v celom rozsahu neúspešný). V dôsledku zrušenia rozsudku odvolacím súdom v časti priznanej náhrady trov konania súd prvej inštancie opätovne rozhodoval o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému v 1. aj 2. rade. Výrok, ktorým súd nepriznal žalovanému v 2. rade náhradu trov konania, nebol napadnutý odvolaním, preto je v tejto časti uznesenie právoplatné. Vychádzajúc však z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu je nesporné, že žalobca vzal dôvodne žalobu späť v časti o zaplatenie 300 eur, a preto, vychádzajúc zo zásady procesného zavinenia, ako aj zo záväzného výroku, ktorým súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade k náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi, je nesporné, že v tejto časti, keďže došlo k uhradeniu pohľadávky v sume 300 eur po podaní žaloby, žalovaní procesne zavinili zastavenie konania a v tejto časti je potrebné konštatovať úspech žalobcu. V ďalšej časti uplatneného nároku týkajúceho sa zaplatenia sumy 397,50 eura s príslušenstvom bol žalobca neúspešný, keď k zamietnutiu jeho žaloby v tejto časti došlo pre premlčanie nároku, je potrebné konštatovať pomer úspechu žalovaných v tejto časti. Vychádzajúc potom z ust. § 255 ods. 1 CSP, a teda z pomeru úspechu vo veci, je potrebné konštatovať, že zastavenie konania v sume 300 eur predstavuje v percentuálnom vyjadrení úspech žalobcu v rozsahu 43,01% a v časti zamietnutia žaloby v sume 397,50 eura, čo predstavuje úspech žalovaných v percentuálnom vyjadrení 56,99%. Odpočítaním potom úspechu žalovaných v rozsahu 56,99% a pomeru žalobcu v rozsahu 43,01% tak úspech žalovaných v konaní predstavuje 13,98%. Vzhľadom na to, že už právoplatným výrokom súd nepriznal žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania, je potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť už len vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a tomuto priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,98% z dôvodov vyššie uvedených.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalovanému v 1. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, zmenil v zmysle ust. § 388 CSP tak, že žalovanému v 1. rade sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,98%.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).